

etablerer denne Virksomhed dog en Konkurrence med sine egne Produkter. Hvis man f. Eks. i den første Gruppe af Sukkerpositioner ansætter Toldsatser, der afløde, at hvid Melis, der falder ind under denne Position, maa sælges — ogsaa under Hensyn til Markedsprisen — for f. Eks. 21 Øre pr. Pund, og man i den næste Position, som f. Eks. kan omfatte Puddersukker, giver en meget større Beskyttelse for Puddersukker, vil man, hvis man udnytter hele Beskyttelsen for Puddersukker, maaske kunne sælge Puddersukker for 21 Øre. Men det er jo ganske klart, at naar man er nødt til at sælge hvid Melis for 21 Øre, kan man ikke udnytte Beskyttelsen af Puddersukker fuldt ud. Prisen paa Melis vil naturligvis nødvendigt sænke Prisen paa Puddersukker, uanset Beskyttelsen paa dette. Saaledes kan der tænkes tilsvarende Forhold paa mange Omraader, og det kan jo sikkert ogsaa tænkes at være Tilfældet her. I ethvert Tilfælde er jeg overbevist om, at Beskyttelsen ikke fuldt ud udnyttes; men Beskyttelsen har som sagt mange forskellige Sider. Men selv om man ikke udnytter Beskyttelsen fuldt ud, kan man ikke være sikker paa, at den Del af Beskyttelsen, som ikke udnyttes, uden videre kan tages bort eller fjernes uden Skade. Thi en Beskyttelse kan nemlig tjene til at sikre Markedet for Produktet, selv om den ikke i og for sig tjener til en Forhøjelse af Varens Pris. Det er dette Spørgsmaal om at sikre Markedet, som i sig selv er af væsentlig Betydning, og som ogsaa har ligget bag Brysselerkonventionens Forhandlinger om hele dette Spørgsmaal. Brysselerkonventionen mente, at til en saadan Sikring er henholdsvis 4,30 og 3,96 Øre pr. Kilo Sukker et passende Beløb, og her er det, at man i det Forslag, som foreligger, har accepteret den første Sats for den første Positions Vedkommende, men er gaaet bort fra Brysselerkonventionens Bestemmelser for de to andre Positioners Vedkommende. Der har man ganske fraveget dens Opfattelse.

Den højtærede Minister mener, at naar der skal være Nedsættelser paa andre Omraader med Hensyn til Beskyttelsen her i Landet, bør der ogsaa være det paa Sukker. Ja, jeg har allerede i min første Tale erkendt, at man maa selvfølgelig taale nogen Nedsættelse i Beskyttelsen paa dette Punkt, men heri laa ikke, at jeg erkendte, at man burde gaa til saa stor en Nedsættelse, som disse Forslag

praktisk set ville medføre, selv om de efter en teoretisk Opstilling ikke medføre en saa stor Nedsættelse; der er her et meget langt Spring.

Den højtærede Minister sagde, at der er 27,000 Tdr. Land, som er *interesserede* i Sukkerroedyrkingen; og hvad betyder det — sagde den højtærede Minister — overfor hele Landet! Nej, det er 27,000 Tdr. Land, som *dyrkes* med Sukkerroer, men det Areal, som er direkte interesseret i denne Dyrkning, er saa stort, at Herren for saa vidt gerne kunde sætte et Nul til; det er ikke 27,000 Tdr. Land, nej, det er 20 □ Mil Agerland, og det er noget ganske andet. Derfor kan man heller ikke sige, at Landet skatter 4 Mill. Kr. til 27,000 Tdr. god Jord. Det kan man ikke sige; for det første, fordi en saadan teoretisk Beskyttelse ikke udnyttes fuldt ud, og for det andet, fordi de 27,000 Tdr. kun ere et i og for sig forsvindende Udtryk for den Jord og de Interesser paa mange andre Omraader, som der her er Tale om. Det er de fede Jorder — sagde den højtærede Minister —, til hvilke den magre Jord skal skatte. Jeg erkender denne Vendings Brugbarhed som Agitationsgrundlag, men det gaar sikkert med den som med de 27,000 Tdr. Land og de 4 Mill. Kr., at slet saa slemt er det nu ikke. Fordi en Befolkning sidder paa nogle forholdsvis fede Jorder, er det aldeles ikke givet, at den er federe situeret end en Befolkning paa magre Jorder. Fordi en Mand har et meget værdifuldt Produktionsredskab, er det ikke sikkert, at han faar synderlig større Udbytte end den, der har et daarligere Redskab; thi Redskabet kan staa ham i en saa meget større Pris, og hele den Virksomhed, han driver med Redskabet, kan være saa forholdsvis dyrere, at Udbyttet i og for sig ikke bliver større. Der er ogsaa paa mange Omraader større Byrder paa de federe Jorder end paa de magre. Og jeg vil ogsaa sige, at naar vi f. Eks. gaa Finansloven igennem, vil man finde, at ogsaa de fede Jorder paa ikke saa faa Omraader paa forskellig Vis skatte til de magre. Jeg ved ikke, hvor mange Pund Puddersukker f. Eks. en jydsk Husmand bruger, men den Lettelse i hans Forbrug, som særlig en Nedsættelse som den, der her er Tale om paa Sukker, kan betyde, skal regnes ud i meget faa Femører, selv om Forholdet er forandret med Hensyn til Sukkerforbruget siden hin Dag i 1891; da Hørup stod her i denne Sal og erklærede,